

- l_of_the_European_Union_Insights_into_the_Council_press_officers'_professional_practices
6. Jakutytė-Ancienė K., Matkevičienė R., Mirlina L., Nabažaitė E., Petersons A., Siudikienė D. New media and new public governance: the strategic communication approach / K. Jakutytė-Ancienė, R. Matkevičienė, L. Mirlina, E. Nabažaitė, A. Petersons, D. Siudikienė [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.aleidyba.lt/books/New_Media_and_New_Public_Governance_internet_version.pdf
 7. Aidone E. R., Pogarčić I., Marković M. G. Professional development management in public administration - the role of information communication technology / E. R. Aidone, I. Pogarčić, M. G. Marković [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://bib.irb.hr/datoteka/429498.Metteg09_PDM_PA_ICT_paper13_final.pdf
 8. Valentini C. Public Relations in the Public Sector : The Role of Strategic Communication in the Italian Public Administration / C. Valentini [Електронний ресурс]. – Режим доступу : https://www.researchgate.net/publication/260792149_Public_Relations_in_the_Public_Sector_The_Role_of_Strategic_Communication_in_the_Italian_Public_Administration
 9. Jianu E., Ciobanu N., Cioboata R. Techniques and Methods to Improve the Communication Channels in Modern Public Administration / E. Jianu, N. Ciobanu, R. Cioboata [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877042813027869>
 10. The Contribution of Government Communication Capacity to Achieving Good Governance Outcomes [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://siteresources.worldbank.org/EXTGOVACC/Resources/BriefGovCommCapacity.pdf>

Кацуба О.Ю.

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ КОНФЛІКТУ ІНТЕРЕСІВ

Серед ряду заходів щодо запобігання виникненню конфлікту інтересів на державній службі існує захід щодо наявності в особи підприємств чи корпоративних прав, який має мету зменшити прояви корупційних правопорушень при виконанні функціональних обов'язків. Цьому заходу присвячена ст.36 Закону України «Про запобігання корупції» [1], в якій прописано механізм передачі корпоративних прав після призначення (обрання) на посаду, але в умовах викликів сьогодення виникає питання: «Яким чином здійснюється передача корпоративних прав, якщо вступ на посаду відбувся кілька років тому, а на сьогоднішній день державний службовець отримав у спадщину підприємство або набув корпоративних прав?» Це питання досліджували науковці О.Дудоров та К.Дудорова та прийшли до висновку, що передача корпоративних прав визнається засобом запобігання, а не врегулювання вже наявного конфлікту інтересів» [2]. Також правове питання корпоративних прав піднімалося в наукових працях А.Смітюха, Я.Марущака, О.Бігняка та ін.

Згідно з п.1 ст.167 Глави 18 Господарського кодексу України [3] корпоративні права - це «права особи, частка якої визначається у статутному капіталі (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) даної організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами». Але п.2 ст.167 Глави 18 [3] затверджено, що «володіння корпоративними правами не вважається підприємництвом. Законом можуть бути встановлені обмеження певним особам щодо володіння корпоративними правами та/або їх здійснення». У п.1 ст.42 Глави 4 Кодексу [3] є тлумачення терміну «підприємництво» - це «самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання (підприємцями) з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання прибутку. Відповідно до ст.25 Розділ IV Закону України «Про запобігання корупції» [1] забороняється: по-перше, займатися оплачуваною або підприємницькою діяльністю, а по друге, входити до складу правління з метою одержання прибутку. Тобто неправильне тлумачення чинного законодавства викликає питання про механізм передачі корпоративних прав.

Народним депутатом України Є.Мураєвим було розроблено у 2017р. законопроект щодо вдосконалення заходів запобігання конфлікту інтересів, а саме запропоновано додати припис до ст.36 Закону, який передбачав передачу державними службовцями в управління іншим особам отримані підприємства та/або корпоративні права. Але висновком Головного науково-експертного управління було зазначено, що «ініціатива суперечить чинному антикорупційному законодавству, оскільки Законом України «Про запобігання корупції» передбачені обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності для даної категорії осіб (стаття 25 Закону)» [5].

Як звісно, отримання у спадщину відбувається за законом та за заповітом. Згідно з п.1 ст.1296 «спадкоємець, який прийняв спадщину, може одержати свідоцтво про право на спадщину», тобто для того щоб прийняти підприємство чи корпоративні права у спадщину треба пройти певну процедуру оформлення - це від подачі заяви до підписання договору про право на спадщину, який є безпосереднім фактом набуття володіння корпоративними правами та/або підприємством. Одночасно з цим п.1 та п.2 ст.1274 спадкоємці за заповітом та за законом мають право відмовитися від прийняття спадщини на користь іншого спадкоємця [4].

Тобто, в ситуації, коли державний службовець, займаючи посаду вже кілька років, отримав у спадщину підприємство або набув корпоративних прав, повинен діяти згідно зі ст.28 Закону: 1) не допустити виникнення реального конфлікту інтересів, 2) повідомити безпосереднього керівника не пізніше наступного робочого дня з моменту, коли дізнався або повинен був дізнатися про наявність реального конфлікту інтересів [1], 3) вжити заходи щодо врегулювання конфлікту, а саме в письмовій формі відмовитися від спадкування (за законом або за заповітом) корпоративних прав або отримання підприємства.

Список використаних джерел

2. Про запобігання корупції: закон України №.1700-VII від ред. від 31.08.2018. - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#n38>.
3. Дудоров О., Дудорова К. Проблеми тлумачення законодавства України щодо запобігання та врегулювання конфлікту інтересів // Вісник Національної академії прокуратури України № 4/2(52)'2017. – Режим доступу: http://www.visnyknaru.gov.ua/data/issues-2017/Visnyk-NAPU_4-2_2017n.pdf#page=127.
4. Господарський кодекс України. - Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/> .
5. Цивільний кодекс України 435-IV ред. від 04.11.2018 . - Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-5?find=1&text=%F1%>
6. Проект Закону про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції» (щодо вдосконалення заходів запобігання конфлікту інтересів) (реєстр.№ 6740 від 17.07.2017). – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62315.
7. Про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції» (щодо вдосконалення заходів запобігання конфлікту інтересів: висновок Головного науково-експертного управління на проект Закону України від 17.07.2017реєстр.№6740). – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62315

Крушельницька Т.А.

СТИЛЬ ДЕРЖАВНО-УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ТА ЧИННИКИ СПРИЯННЯ І ГАЛЬМУВАННЯ ЙОГО ЕВОЛЮЦІЇ

Ефективність публічного управління є передумовою вирішення соціальних і економічних завдань та вирішальним поштовхом для поступального розвитку держави і суспільства. Публічне управління є складним гетерогенним процесом, який вимагає висококваліфікованих спеціалістів, добре обізнаних як з теоретичними аспектами врядування так і практичними тонкощами адміністративно-управлінської діяльності. Зміна парадигми щодо державно-управлінської діяльності зумовлює актуальність цієї публікації.

Під впливом нових теоретичних течій відбулася переорієнтація наукового розуміння світогляду стосовно публічного управління та стилю державно-управлінської діяльності. На підтвердження цього наведемо Я. Керемецького, який виокремив основні риси сучасної культури державного управління, яка, на його думку, створюється розвитком взаємозв'язку між зміною “філософії” принципів управління і погляду на роль «...людського фактора...», перетворенням «...моральних цінностей в норми» економічних відносин [1, с. 94], тобто формується, за словами Т. Бутирської, «внутрішня культура суспільства, опосередкована державою» [2, с. 160]. Справді, сьогодні на передній план наукової спільноти виступає економіка добробуту, центральним постулатом якої є оптимум Парето [3, с. 9–11], згідно якого передбачено певний розподіл ресурсів, зміна якого за будь-яких причин, у тому числі і задля зміцнення добробуту для одних людей, є неприйнятною при погіршенні стану для інших.